

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ लब्ध्वाचलञ्चैव ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ वेदविचारय वेदयतेरिदं रूपं निजभा
 दुष्करं कुरुते त्यंतं हीनो यदनयानलः ॥ धारयत्यात्मनो देहं न शोकेनापिसीदति ॥ २० ॥ इमामसितकेशांतां शतपत्रायते क्षणां ॥ सुखाहं दुःखितां हृत्वा ममापि
 व्यथते मनः ॥ २१ ॥ कदानुखलु दुःखस्य पारं यास्यति वैशुभा ॥ भर्तुः समागमात्साध्वीरोहिणी शशिनो यथा ॥ २२ ॥ अस्याननं पुनर्लाभान्नैषधः प्रीतिमेष्य
 ति ॥ राजाराज्यपरिभ्रष्टः पुनर्लब्ध्वा च मेदिनी ॥ २३ ॥ तुल्यशीलवयो युक्तां तुल्याभिजनसंवृतां ॥ नैषधो हतिवैदर्भीतं च यमसिते क्षणा ॥ २४ ॥ युक्तं तस्या प्रमे
 यस्य वीर्यसत्त्ववतो मया ॥ समाश्वासयितुं भार्यापतिदर्शनलालसां ॥ २५ ॥ अहमाश्वासयाम्येनां पूर्णचंद्रनिभाननां ॥ अदृष्टपूर्वा दुःखस्य दुःखार्तो ध्यानतप
 रां ॥ २६ ॥ बृहदश्वउवाच एवं विमृश्य विविधैः कारणैर्लक्षणैश्च तां ॥ उपागम्य ततो भैमीं सुदेवो ब्राह्मणो ब्रवीत् ॥ २७ ॥ अहं सुदेवो वैदर्भीं भ्रातुस्ते दयितः स
 खा ॥ भीमस्य वचनाद्राज्ञस्त्वामन्वेष्टुमिहागतः ॥ २८ ॥ कुशलीते पिताराज्ञि जननी भ्रातरश्च ते ॥ आयुष्मंतौ कुशलिनौ तत्र स्यौ दारकौ च तौ ॥ २९ ॥ त्वत्कृतं बंधु
 वर्गाश्च गतसत्त्वा इवास्ते ॥ अन्वेषारो ब्राह्मणाश्च भ्रमंति शतशो महीं ॥ ३० ॥ बृहदश्वउवाच अभिज्ञाय सुदेवं तं दमयंती युधिष्ठिर ॥ पर्यपृच्छ ततान्सर्वान्
 क्रमेण सुहृदः स्वकान् ॥ ३१ ॥ रुरोद च भृशं राजन वैदर्भी शोककं शिता ॥ हृत्वा सुदेवं सहसा भ्रातुरिष्टं द्विजोत्तमं ॥ ३२ ॥ ततोरुदंतीं तां हृत्वा सुनंदा शोककं शि
 ता ॥ सुदेवेन सहैकं कथयंतीं च भारत ॥ ३३ ॥ जनित्र्याः कथयामास सैरंध्री रुदते भृशं ॥ ब्राह्मणेन सह गम्यतां विदयदि मन्यसे ॥ ३४ ॥ अथ चेदिपते मातारा
 ज्ञश्चांतः पुरा तदा ॥ जगाम यत्र सा बाला ब्राह्मणेन सह अभवत् ॥ ३५ ॥ ततः सुदेवमानाय्य राजमाता विशापते ॥ पप्रच्छ भार्या कस्येयं सुता वा कस्य भाविनी ॥
 ॥ ३६ ॥ कथंचन श्लाघातिभ्यो भर्तुर्वा वामलोचना ॥ त्वया च विदिता विप्रकथमेवं गता सती ॥ ३७ ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं त्वत्तः सर्वमशेषतः ॥ तत्त्वेन हि ममाच
 क्ष्वपृच्छं त्यादेव रूपिणीं ॥ ३८ ॥ एवमुक्तस्तयाराजन सुदेवो द्विजसत्तमः ॥ सुखोपविष्ट आचष्ट दमयंत्या यथा तथ ॥ ३९ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि
 नलोपाख्यान पर्वणि दमयंती सुदेवसंवादे अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ सुदेवउवाच विदर्भराजो धर्मात्मा भीमो नाम
 महाद्युतिः ॥ सुतेयं तस्य कल्याणी दमयंतीति विश्रुता ॥ १ ॥ राजा तु नैषधो नाम वीरसेन सुतो नलः ॥ भार्येयं तस्य कल्याणी पुण्यश्लोकस्य धीमतः ॥ २ ॥
 वआर्षः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ विदर्भराज इति ॥ १ ॥ २ ॥